

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: DET SUKKER EFTER REGN -

Citation: Kaalund, H. V.: "DET SUKKER EFTER REGN -", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 413. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid96402/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

det er, som I skjule de urgarnie Gaader,
som kunde I tale, skjøndt evig I tav.
Hvor gjør det dog godt, forunderlig godt
for den, som er flygtet for Menneskestemmer,
helst paa en Dag, naar Vejret er raat,
at lufte sig ud for det, som er smaat,
som Sjælen forkvakler og Sindet forstemmer,
og lytte til Bølgernes vilde Spot.

DET SUKKER EFTER REGN —

Det sukker efter Regn
og har alt sukket længe,
men endnu intet Tegn —
kun støvbedækte Hegn
og solforbrændte Enge.

Forpint af Solens Brand
paa Marken Kvæget brøler,
og rundt i By og Land
det skorter alt paa Vand,
og intet Vindpust kjøler.

Som Støvet tørret ud
er mangt et Bryst henede.
Lad ved dit Almagtsbud
Regnskyen briste, Gud,
og den Beklemte græde!

NU SLUKKES TIDENS STORE LYS.

Nu slukkes Tidens store Lys,
og Prisen stiger paa de smaa.
Det er, som om et Isbads Gys
skal over Verden gaa.

Det er, som om den Livsens Strøm,
der har til Hjertet Varme sendt
og baaret Slægtens Skjønhedsdrøm,
sin Bane nu har endt.

Jeg ængstes ej, jeg klager ej,
men sætter fuldt min Tillid til,
at Livet gaar den rette Vej,
som Gud den styre vil.